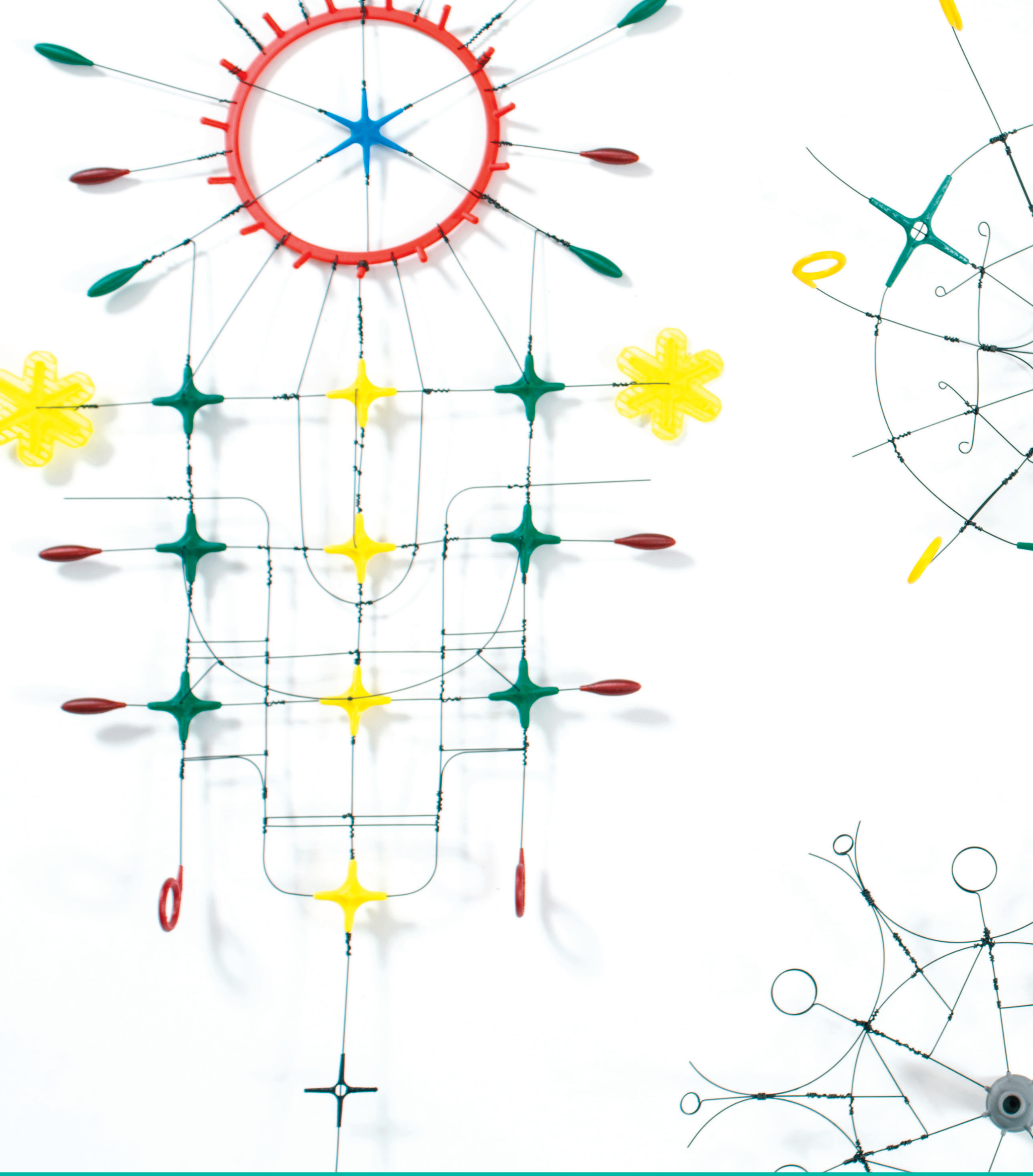

REPOSITIONING

מיקום מחדש

الموقع الجديد

לחפצים, כשהם לעצמם, אין חשיבות אלא זו שאנחנו מייחסים להם. שנים־עשר היוצרים בתערוכה "מיקום חדש" – אדריכלים, מעצבים, אמנים ואמני וידאו – התייחסו לחפצים מתצוגת הקבע של המוזיאון ויצרו בהשראתם יצירה חדשה שמעניקה פרשנות אישית למוצג שבחרו, מאריכה אותו או מטעינה אותו בתכנים חדשים.

הטענת החפצים בערכים, בתכונות, בסיפורים ובזיכרונות היא תופעה אנושית. העבודות בתערוכה אינן עוסקות בתכונותיו הפיזיות של החפץ, בצורתו או בתפקידיו, אלא מעלות שאלות שחורגות מעבר להן אל המטענים החברתיים, הסביבתיים, ההיסטוריים או האישיים שהוא נושא.

נוסף על היצירות שנוצרו במיוחד לתערוכה ושמתכתבות עם מוצגי המוזיאון, יש ב"מיקום חדש" גם עבודות של אמנים אחרים שעניינן תיעוד חפצים ומשמעותם בעינינו. יחד עם העבודות המוזמנות הן ממחישות עד כמה החפצים שלנו מעצבים את תודעתנו ואת זהותנו ועד כמה הם משקפים אותן.

אלון רזגור,
אוצר התערוכה

لا تملك الأغراض في حد ذاتها أهمية غير تلك التي نمنحها نحن لتلك الأغراض. لقد تعامل اثني عشر فنانًا في معرض «الموقع الجديد» - مهندسون معماريون، ومصممون، وفنانو فيديو - قد تناولوا جميعًا أغراضًا من المعرض الدائم للمتحف وخلقوا أعمالًا جديدة مستوحاة من المعرض نفسه وتلك الأعمال تُدلي بتفسيرات شخصية حول الغرض، تُطيلَه أو تشحنه بالمضامين الجديدة.

إن شحن الأغراض بالقيم، والميزات، والقصص، والذكريات هي ظاهرة إنسانية. لا تنشغل الأعمال الفنية في المعرض بالخصائص الفيزيائية للغرض، بشكله، أو بأدواره، بل تطرح أسئلة تتجاوز الأغراض وتصل إلى المشحونات الاجتماعية، والبيئية، والتاريخية، والشخصية وهو القضية.

وبالإضافة إلى الأعمال الفنية التي خُلِقت خصيصًا من أجل المعرض وترتبط بأغراض المتحف، توجد كذلك في معرض «الموقع الجديد» أعمالٌ لفنانين آخرين تهدف إلى توثيق الأغراض وأهميتها بالنسبة إليهم. جنبًا إلى جنب مع الأعمال المستَضافَة التي تعكس إلى أي مدى تشكل أغراضنا وعينا وهويتنا وكيف تعكسها.

بقلم ألون رزجور،
أمين المعرض

Objects in themselves have no importance other than what we assign them. Each of the twelve artists in this exhibition – architects, designers, plastic artists and video artists – chose an object in the museum's permanent collection to inspire a new work, giving the object a personal interpretation, and extending it or filling it with new content.

Loading objects with values, characteristics, stories and memories is a very human quality. The works displayed here do not deal with the physical character, form or uses of the object, but raise questions that go beyond them, to the social, environmental, historical or personal baggage it carries.

In addition to the works that were created especially for "Repositioning," and therefore have a connection with the museum's own exhibits, the exhibition includes works by other artists that deal with the documentation of objects and their significance for us. Along with the commissioned works, they highlight how much our physical possessions shape our consciousness and identity, and how much they reflect us ourselves.

Alon Razgour,
exhibition curator

המוזיאון לאמנות האסלאם
متحف الفن الأسلامي
The Museum for Islamic Art

מיקום חדש: חפצים ישנים, יצירות חדשות
קיץ תשע"ז – מאי 2017

עידית שרוני אוצרת המוזיאון
דינה לאווי עוזרת לאוצרת

אלון רזגור אוצר התערוכה
טליא ינובר עוזרת לאוצר

תמי מיכאלי עריכה
מייק רוגוף תרגום לאנגלית
אנואר בן בדיס תרגום לערבית
שי בן אפרים צילום

גרוטסקה גרפיקה

الموقع الجديد: أغراض قديمة، وإبداعات جديدة
القدس، 2017

عيديت شاروني أمينة المعارض في المتحف
دينا لاوي مساعدة امينة المعرض

ألون رزجور أمين المعرض
طاليا يانوفار مساعدة أمين المعرض

تامي ميخائيلي التحرير
مايك روجوف الترجمة للإنجليزية
أنور بن باديس الترجمة للعربية
شاي بن إفرايم تصوير

جروتِسْكا التصميم الجرافيكي

Repositioning: Old Objects, New Artworks
May 2017

Idit Sharoni Museum Curator
Deena Lawi Assistant to the Curator

Alon Razgour Exhibition Curator
Talia Janover Assistant to the Curator

Tami Michaeli Editing
Mike Rogoff English translation
Anwar Ben Badis Arabic translation
Shay Ban Efraim Photography

Groteska Graphics

מבוא לאסלאם ואמנות מוקדמת
مقدمة في الدين الإسلامي والفنون المعاصرة
INTRODUCTION TO ISLAM AND EARLY ART

קומה
الطابق
Level I

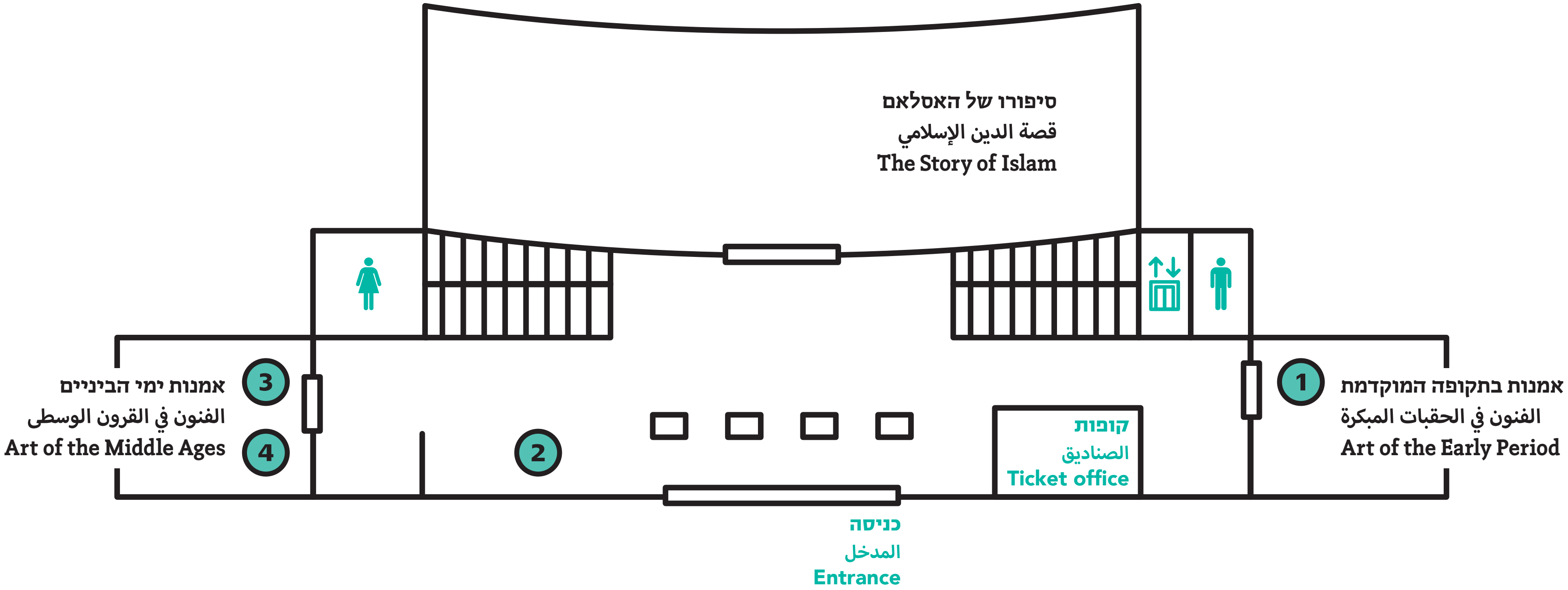

1

טלמון-בירן, רוטציה
طلمون - بيران، التناوبية
Talmon-Biran, Rotation

2

אלון רזגור, תיעוד
ألون رزجور، التوثيق
Alon Razgour, Documentation

3

יאנה רוטנר, מעמדו
يانا روتْنِر، «مَكانَتُه»
Yana Rotner, His Stand(ing)

4

דורון רבינא, בלי כותרת [שיח' מוראד]
دورون رابينا، بلا عنوان (الشيخ مراد)
Doron Rabin, Untitled [Sheikh Murad]

1

טלמון-בירן [אדריכלים]
רוטציה, 2017

מיצב; לוחות עץ וברזל

ב"רוטציה" הופכת חוויית הביקור במוזיאון מהתקדמות מארון־תצוגה אחד למשנהו לתנועה מקוטעת ואקראית שפוקחת את עיני המבקר להתבונן ומטה אותו ממסלול התקדמותו ומהנרטיב שהכתיבו אוצרי המוזיאון. מצד אחד המיצב יוצר "מסלול" שמוביל את המבקר במרחב, ומצד אחר הכיסאות הקבועים בו חוסמים אותו ומחייבים עצירה ושינוי כיוון. בתוך כך נדמה שהמבקר עצמו נעשה לאחד המוצגים, ומתעוררת השאלה מי המוצג ומי המתבונן בו.

طلمون - بيران (مهندسون معماريون)
التناوبية، ٢٠١٧

المعروض؛ ألواح خشبية وحديدية

تتحول تجربة زيارة المتحف في «التناوبية» من خزانة معرض واحد إلى حركة مجزأة وعشوائية تقتح عينيّ الزائر على تأملات تُخْرِجَه من المسار الذي أملوه عليه أمناء معرض المتحف. فمن ناحية، يعرَض المعروض ضمن «مسار» يقود الزوار في المكان، ومن ناحية أخرى، فإن الكراسي الثابتة في مكانها تفصلهم وتجبرهم على التوقف وتغيير والاتجاه. وفي الوقت نفسه، فالزوار أنفسهم يصبحون واحدة من المعروضات، والسؤال الذي يُطرَح من هو المعروض ومن هو المتأمِّل فيه.

Talmon-Biran [architects]
Rotation, 2017

Installation; wood panels and iron

"Rotation" changes the experience of a visit: linear progression from one display case to another is replaced by interrupted, random movement. The installation creates alternative paths and new perspectives as visitors navigate the stools that bar their way, and are diverted from the standard route and narrative set by the museum's curators. In a way, the visitors themselves become exhibits, raising the question of who is the viewer and who the exhibit.

2

אלון רזגור [מעצב תעשייתי]
תיעוד, 2017

מיצג; עץ, מתכת, נייר ומַצְבֵּעים

כשאנשים מצטלמים ליד חפצים ועל רקע מקומות הם טוענים את החפץ ואת המקום במשמעות אישית. העבודה "תיעוד" מבקשת ליצוק לדברים משמעות בעזרתכם, המבקרים. אתם מוזמנים לתעד זה את זה בציור, ליצור באמצעותו זיקה בין המצייר למצויר ובין אדם לחפץ, להחליף את תפקיד הצופה בתפקידי המתעד והמתועד ולהציע את הפרשנות שלכם למציאות.

ألون رزجور (مصمم صناعي)
التوثيق، ٢٠١٧

المعروض؛خشب، وقطعة معدنية، وورق، وأقلام ملونة

عندما نلتقط صورًا لأنفسنا إلى جانب أغراض في خلفيتها أماكن، فتلك الخلفيات تشحن الغرض والمكان بمعنى شخصيّ. إن العمل الخاص بألوان رزجور «توثيق» يسعى إلى منح الأغراض معنى بمساعدتكم أيها الزائرين. أنتم مدعوون لتوثيق كل منكم من خلال الرسم، وأن تبنوا تواصلًا بين الراسِم والمَرسوم وبين الغرض والإنسان، وأن تبدلوا دور المشاهد بدور الموثّق والموثَّق وتقديم تفسيركم حول الواقع.

Alon Razgour [industrial artist]
Documentation, 2017

Installation; wood, metal, paper and colored pencils

People photographed next to an object or against a background imbue them with personal meaning. "Documentation" seeks that meaning with the help of you, the visitor. You are invited to draw each other, create a relationship between the drawer and the subject and between people and things, transform the role of viewer into that of documenter/documented, and add your interpretation to the chronicle of reality.

3

יאנה רוטנר [אמנית פלסטית]
מעמדו, 2016

מיצב; אקריל בחיתוך לייזר והקרנת וידאו

"מעמדו" בוחן את הטענה שכל חפץ בעולם הוא חלק מרשת תרבותית המשפיעה על פרשנותו ודן בהיבטים השונים של שאלת הייצוג. נקודת המוצא שלו היא אגן מן המאה ה־13 עד ה־14 ממצרים או מסוריה שדמויות חיילים חרותות עליו. אלא שהמיצב כמעט מרוקן אותו, כדי ליצוק לתוכו משמעות חדשה ולהפנות את תשומת־הלב למעטפת התצוגה שמגבילה ומרחיקה את החפץ המוזיאלי ובה־בעת מַבְנָה ומכתיבה אותו.

يانا روتْنِر (فنانة تشكيلية)
"مَكانَتُه"، ٢٠١٦

المعروض؛ قطع الأكليريك مقصوصة بالليزر وعرض فيديو

يبحث معروض "مَكانَتُه" أمرَ كل غرض في العالم حول كونه جزءٌ من شبكة ثقافية تؤثر على تفسير ذاته وفهمه ومناقشة مختلف جوانب مسألة التمثيل. نقطة البداية الخاصة به هو حوض من القرن الثالث عشر إلى القرن الرابع عشر من مصر أو من سوريا منقوشة عليه شخصيات لجنود. ولكن نلاحظ أن المعروض يفرغ هذا الحوض كي يرسخ في داخله مفهومًا جديدًا وأن يثير انتباهنا لحدود المعرض الذي يحدد ويبعد المعروض المتحفيّ وفي نفس الوقت يقوقعه ويملي عليه حيثياته.

Yana Rotner [plastic artist]
His Stand(ing), 2016

Installation; laser-cut acrylic and video work

"His Stand(ing)" looks at the proposition that every object is part of a cultural network that influences the way it is understood – and it discusses its display. The basin, engraved with figures of soldiers, is from 13th- or 14th- century Egypt or Syria. It is almost empty, to make way for new meaning. Attention is diverted to the exhibit's 'envelope,' which confines and distances the museum object, simultaneously building it up and subjugating it.

4

דורון רבינא [אמן פלסטי]
בלי כותרת [שיח' מוראד], 2016

מיצב; חפצים למיניהם, תצלום צבע מודפס

שני איברים בעבודתו של דורון רבינא: פסל מאולתר עם מגהץ על הרצפה, ועל הקיר - תבליט בד מגוהץ לפְּלִיסֶה, שתצלום בית־הקברות המוסלמי שיח' מוראד שמדרום לשכונת שפירא בתל־אביב מודפס עליו. רוב הפלסטינים שהתגוררו בקרבת בית־הקברות הזה גורשו במלחמת העצמאות. הקשר בין שני איברי העבודה נוגע בהשטחה של זיכרון, ב"גיהוץ" של שכבות היסטוריה ותרבות לכדי דימוי ובעיבודן מחדש כפליסה.

دورون رابينا (فنان تشكيلي)
بلا عنوان (الشيخ مراد)، ٢٠١٦

المعروض؛ أغراض متنوعة، تصوير ملون مطبوع

غرضان في عمل دورون رابينا: تمثال مُرتَجَل مع مكواة على الأرضية، وعلى الحائط - وقطعة قماش مكوية، ومطبوعة عليها صورة مقبرة الشيخ مراد الإسلامية والقاطنة جنوب حي شابيرا في تل أبيب. لقد تم طرد معظم الفلسطينيين الذين سكنوا بالقرب من هذا الحي خلال حرب الاستقلال. إن العلاقة بين الغرضين هو بتسطيح الذاكرة، من خلال «كي» الطبقات التاريخية والثقافية كي نراها من جديد كعملية اختلاس.

Doron Rabina [plastic artist]
Untitled [Sheikh Murad], 2016

Installation; various objects, printed color photograph

Doron Rabina's work has two parts: an improvised sculpture of an electric iron on the floor; and on the wall a photographic print on cloth of the Muslim cemetery of Sheikh Murad in south Tel Aviv, pressed to give a plissé effect. Most of the Palestinians who lived nearby were expelled in 1948. The connotation of the work is the flattening of memory, "pressing" layers of history and culture into an image and reconstructing them anew.

אמנות מאוחרת
الفن الموحد
LATER ART

קומה 2
الطابق
Level

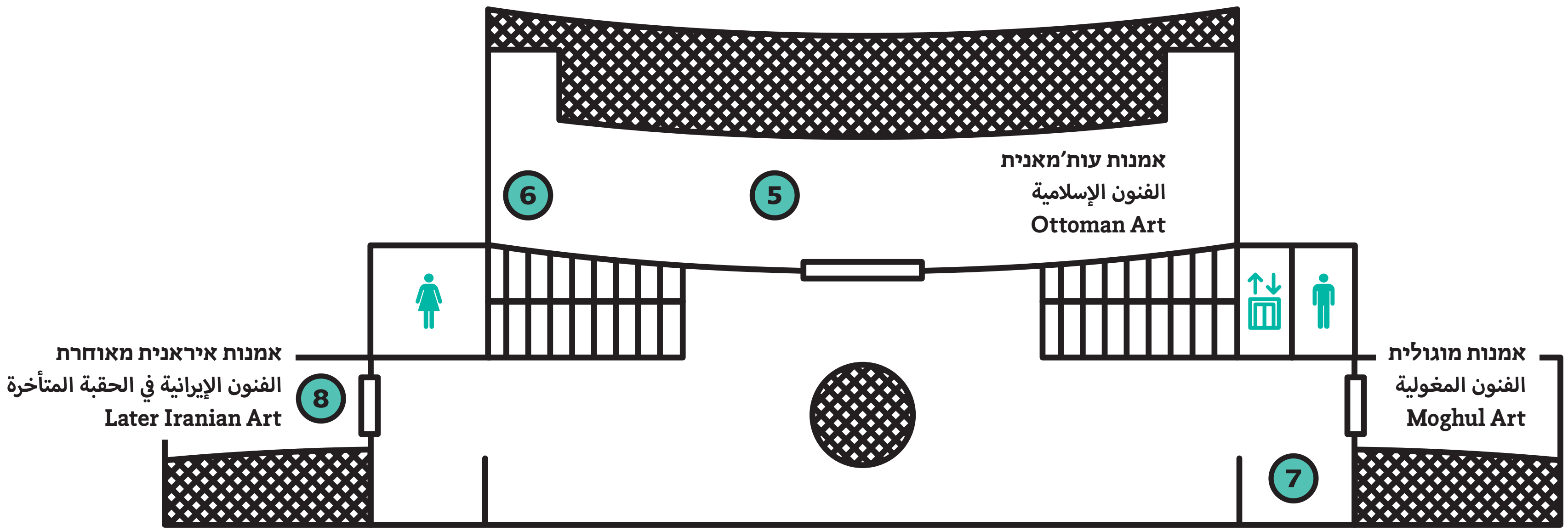

8

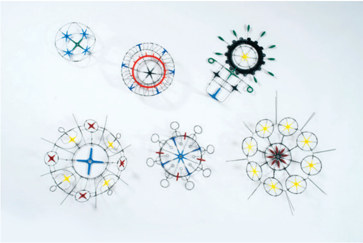

קובי סיבוני, פיליגרן 2017
كوبي سيبوني، زركشة مخرمة ٢٠١٧
Koby Sibony, Filigree 2017

7

הישאם להלו, Hookah Project: Disco Pipe
هشام لهلو، Hookah Project: Disco Pipe
Hicham Lahlou, Hookah Project: Disco Pipe

6

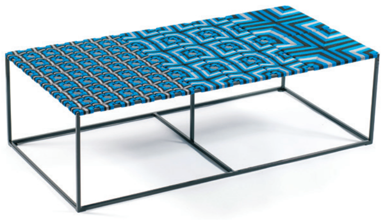

רמי טריף, 'האחר המשמעותי'
رامي طريف، «الآخَر ذو المعنى»
Rami Tareef, "The Significant Other"

5

אירה רזניק וטליא ינובר, מִחראב
إيرا رِزْنيك وطاليا يانوفِر، المِحْراب
Ira Resnick & Talia Janover, Mihrab

5

אירה רזניק וטליא ינובר [מעצבת מוצר ואדריכלית]
מִחראבּ, 2016
מיצב; מתכת, זכוכית רפלקטיבית ונייר

מי אני? מה אני רואה כשאני מזהה את עצמי במראה? הצורך־הגובר־והולך־במודעות עצמית והחיפוש אחר אמת פנימית הוא הנושא של המיצב 'מִחְרַאבּ'. אם ה'מִחְרַאבּ' שבמסגד – אותה גומחה בקיר שהמתפללים עומדים מולה והיא פונה לכיוון הכַּעבּה שבמכּה – סופג כביכול את התפילות שהם מפנים אליו, הרי שהמיצב מציע למבקר אלטרנטיבה, שבאמצעותה הוא פוגש את עצמו ומגלה את התפילה שלו.

إيرا رِزْنيك وطاليا يانوفِر (مصممة منتَج ومهندسة معمارية)
المِحْراب، ٢٠١٦
المعروض؛ قطعة معدنية، زجاج عاكس، وورق

من أنا؟ ما الذي أراه حين أرى نفسي في المرآة؟ الحاجة الأكبر في الذهاب والبحث عن الوعي الذاتي والبحث عن الحقيقة الداخلية هو موضوع الغرض «المحراب». إذا كان المحراب الموجود في المسجد – ذات المكان الحائط والذي يقف فيه المصلون والذي يتجه نحو الكعبة المكية – فهو من المفترض أن يمتص الصلوات، بينما الغرض هذه المرة يقترح على المتمعن أن يلتقي بنفسه ويكتشف صلاته.

Ira Resnick & Talia Janover
[product designer & architect]
Mihrab, 2016
Installation; metal, reflective glass and paper

Who am I and what do I see in the mirror? The growing desire for self-awareness and the search for inner truth is the subject of "Mihrab." The mihrab is the niche in a mosque that orients worshipers toward the Kaaba, in Mecca. It is said to absorb the prayers directed at it, but the installation offers the visitor an alternative: an encounter with oneself and the discovery of one's own prayer.

6

רמי טריף [מעצב תעשייתי]
'האחר המשמעותי', 2017
קליעה בחבל סינתטי ומתכת

'האחר המשמעותי' כתב הפילוסוף הקנדי צ'רל טיילור "הוא הסביבה הקרובה והמשפיעה ביותר על האדם. אנחנו מגדירים את זהותנו תמיד בדיאלוג עם, ולעתים במאבק נגד, הדברים שאחרים משמעותיים מבקשים לראות בנו". עבודה זאת מבקשת ליצור ביטוי חזותי, לתהליכי גיבוש הזהות הישראלית הקולקטיבית, באמצעות הישענות על ארכיטיפים מקומיים – שטיח התפילה המוסלמי ושרפרף הקש המסורתי – פירוקם והרכבתם מחדש.

رامي طريف (مصمم صناعي)
«الآخر ذو المعنى»، ٢٠١٧
النسج بحبل اصطناعي وقطعة معدنية

كتب الفيلسوف الكندي تْشارل تايلور حول «الآخر ذو المعنى» هو « البيئة القريبة والمباشرة والأكثر تأثيرًا على الإنسان. فنحن نعرف هويتنا دائمًا من خلال الحوار مع، وأحيانًا في حالة صراع ضد، الأشياء التي يريد الآخرون ذوو المعنى رؤيتها فينا». يسعى هذا العمل إلى خلق تعبير بصري، وماديّ، وثلاثي الأبعاد لسيرورات صقل الهوية الإسرائيلية الجماعية، من خلال الاعتماد أمثلة محلية – سجادة صلاة إسلامية وكرسي منخفض تقليدي – من خلال تفكيكها وإعادة جمعها من جديد.

Rami Tareef [industrial designer]
"The Significant Other", 2017
Braided synthetic rope and metal

"We define our identity always in dialogue with, sometimes in struggle against, the things our significant others want to see in us," wrote Canadian philosopher Charles Taylor about the immediate environment that influences us most. This work creates a visual expression of the crystallization of an Israeli collective identity, founded on local archetypes – the Muslim prayer mat and the woven-straw stool – dismantling them and reassembling them anew.

7

הישאם להלו [מעצב מוצר]
Hookah Project: Disco Pipe, 2015
פלסטיק בטכנולוגיית רוטציה

מקור הנרגילה בצפון מערב הודו והיא בת יותר מאלף שנה. לפני כחמש מאות שנה היא הגיעה לתורכיה, זכתה שם לאהדה רבה ובמאה ה־17 התפשטה ברחבי האימפריה העות'מאנית. עישון הנרגילה כרוך באווירה של איטיות, סבלנות ופינוי זמן למחשבה. על־פי־רוב נשמרה צורתה המקורית ורק חומרי הייצור שלה השתנו מעת לעת. זאת של להלו חדשנית, פורצת כל מסגרת ומערבית בעיצובה.

هشام لهلو (مصمم منتَج)
Hookah Project: Disco Pipe, 2015
البلاستيك بتكنولوجيا تناوبية

يعود أصل النارجيلة إلى مناططق غرب الهند، وعمرها يزيد عن أكثر من ألف سنة. قبل خمسمائة عام تقريبًا وصلت النارجيلة إلى تركيا، وحازت على شعبية كبيرة، وفي القرن السابع عشر، انتشرت النارجيلة في أرجاء الإمبراطورية العثمانية. ينطوي تدخين النارجيلة على أجواء يسودها البطء والصبر وإخلاء الوقت للتفكير. ووفقًا للكثيرين، فإن النارجيلة قد حافظت على شكلها الأصلي بينما تغيرت المواد التي بُنِيت منها. وهنا نره عمل هشام لهلو التجديدي، مغايرة تمامًا وذات تصميم غربيّ.

Hicham Lahlou [product designer]
Hookah Project: Disco Pipe, 2015
Polyethylene, rotational molding

The hookah originated in north-west India over a thousand years ago, was adopted in Turkey five centuries later, and soon spread throughout the Ottoman Empire. Smoking a hookah needs an atmosphere of languor, patience, and time for thought. Its original form generally remained, although the material from which it was made changed from time to time. Lahlou's hookah is innovative, shattering the traditional mode with a Western design concept.

8

קובי סיבוני [מעצב תעשייתי]
פיליגרן 2017, 2017
כיפוף מתכת והדפסה תלת־ממדית

מגוון הצורות הגאומטריות, המרקמים והמורכבות ההנדסית שבאדריכלות המסגדים והארמונות האוריינטליים המפוארים הם ממקורות ההשראה לעבודתו של קובי סיבוני. נוסף עליהם הוא גם הושפע מן התכשיטים המעוטרים שבתצוגת הקבע של המוזיאון ויצר בטכנולוגיית הדפסה תלת־ממדית חדשנית ובעבודה ידנית דומה לעבודת הפיליגרן העמלנית חפצים שממזגים חדש עם ישן ומסורתיות עם מודרניות.

كوبي سيبوني (مصمم صناعي)
زركشة مخرمة ٢٠١٧، ٢٠١٧
حني قطع معدنية وطباعة ثلاثية الأبعاد

مجموعة متنوعة من الأشكال الهندسية، والمعماريات، والتركيب الهندسي المتواجدة في الهندسة المعمارية الخاصة بالمساجد والقصور الشرقية الفاخرة، كل هذا يُلهِم أعمال كوبي سيبوني. وبالإضافة إلى ذلك، فقد تأثر الفنان بالمجوهرات المزينة والمعروضة بشكل دائم في متحف الفن الإسلامي وخلق من خلال تكنولوجيا الطباعة في ثلاثية الأبعاد وبشكل يدوي يشبه أعمال الأجسام المصغرة المماثلة والتي تمزج ما بين الحديث منها والقديم، وما بين التقليدي والعصري.

Koby Sibony [industrial artist]
Filigree 2017, 2017
Bent metal and 3-D printing

Koby Sibony drew inspiration from the visual richness, the range of geometric forms, and the textures and engineering complexity of the architecture of mosques and grand Eastern palaces. He was also influenced by the ornamental jewelry in the permanent collection of the Museum for Islamic Art. Using innovative 3-dimensional printer technology and meticulous filigree-style handiwork, he created objects that merge new and old, tradition and modernity.

קומה
الطابق
Level -1

אוסף השעונים, תערוכות מתחלפות
مجموعة الساعات، والمعارض المتبدلة
THE WATCH AND CLOCK COLLECTION AND TEMPORARY EXHIBITIONS

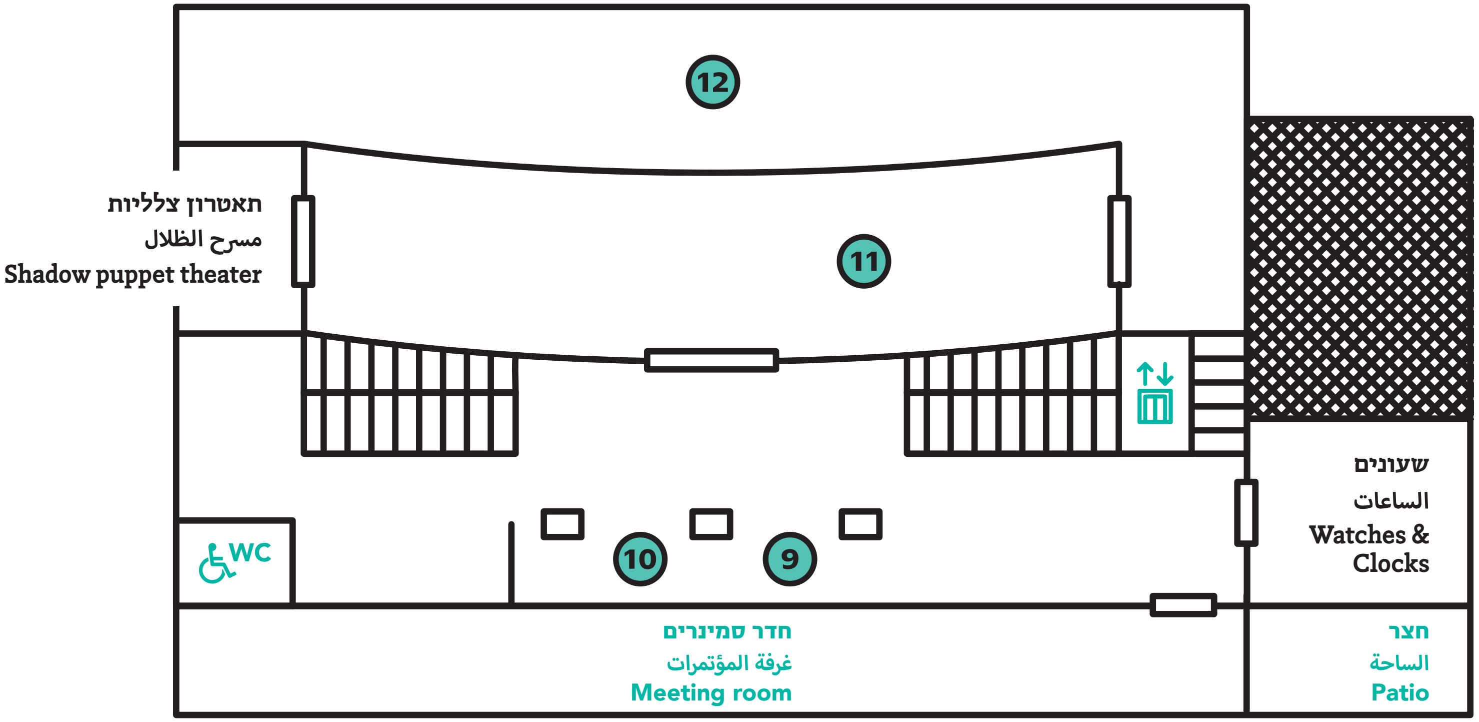

9

פריד אבו שקרה, תפילה
فريد أبو شقرة، الصلاة
Farid Abu Shakra, Prayer

10

עדן אורבך עפרת, אל-בוראק
عِدن أورباخ عفرات، البُراق
Eden Auerbach Ofrat, Al-Buraq

11

מיכל היימן, ללא שם
ميخال هايْمان، بلا اسم
Michal Heiman, Untitled

12

ויק יעקובסון-פריד, החלל הפנימי / עין הסערה
فيك يعقوبسون - فريد، الفضاء الداخلي \ عين العاصفة
Vik JF, The Inner Space / The Eye of the Storm

9

פריד אבו שקרה [אמן פלסטיני]
תפילה, 2017
מיצב; זכוכית, עץ, מתכת וטקסטיל

המיצב "תפילה" עוסק ביחסים המורכבים שבין דת האסלאם ובין פרשניה. שטיח־תפילה מוצג באמצע החלל ומסמרים, שמונעים מן המתפלל לכרוע עליו, מזדקרים ממנו. על קיר סמוך מוצגות קופסות ובתוכן נעליים, כמו בכניסה למסגד. הנעליים מכוסות באדמת אום אל־פחם, קיבוץ כברי וחדרה. בחירת היישובים מבקשת להצביע על האדמה כמקור לסכסוך העקוב מדם באזורנו ולסכסוכים מרים אחרים.

فريد أبو شقرة (فنان تشكيلي)
الصلاة، ٢٠١٧
المعروض؛ زجاج، خشب، معادن، ونسيج

يتناول معروض «الصلاة» الذي أنشأه الفنان فريد أبو شقرة» العلاقات المركبة بين الدين الإسلامي وبين مفسريه. تُفْرَض سجادة الصلاة في وسط القاعة المفتوحة، ومسامير تمنع المصلي السجود عليها، ونشعر بالعذاب حين نكون عليها. وعلى حائط قريب تُعرَض علبّ وفيها أحذية، كما في مدخل كل مسجد. الأحذية مُغطّاة بتراب من أم الفحم، وكيبوتْس كابْري، والخضيرة. يهدف اختيار هذه الأمكنة إلى أن الأرض هي مصدر الصراع الدّاميّ في منطقتنا وكذلك لصراعات مريرة أخرى.

Farid Abu Shakra [plastic artist]
Prayer, 2017
Installation; glass, wood, metal and textile

"Prayer", by Farid Abu Shakra, addresses the complex relationship between Islam and its interpreters. The prayer rug at the center of the space is strewn with nails that prevent the worshiper from kneeling. On the wall, as if at the door of a mosque, are boxes of shoes, covered with earth from Umm al-Fahm, Kabri and Hadera. The places chosen evoke land as the source of bitter conflict, in our region and elsewhere.

10

עדן אורבך עפרת [אמנית וידאו]
אל־בוראק, 2017
מיצב וידאו

מיצב הווידאו קושר בין הבהמה הפלאית 'אל־בּוראק', שהביאה את הנביא מוחמד למסגד הקיצון בירושלים ומשם עלה לרקיע השביעי וקיבל את המצווה להתפלל חמש פעמים ביום, ובין פגאסוס - אותו סוס־אדם מכונף, שלפי המיתולוגיה היוונית היה משרתם המופתי של אלי האולימפוס, וכאות הוקרה הפך לצביר כוכבים. הנוצה הנושרת על רחבת הכותל המערבי בתום ההקרנה ומסמלת את נוכחות השמימי בארצי היא נוצה שנשרה מכנפיו.

عِدن أورباخ عفرات (فنانة فيديو)
البُراق، ٢٠١٧
المعروض؛ فيديو

يربط تركيب الفيديو بين حيوان "البراق" الخارق، والذي أوصل النبي محمد في إسراءه من مكة إلى المسجد الأقصى في القدس، ومن هناك عرج إلى السماء السابعة حيث تلقى أمر الصلوات الخمس اليومية، وبين "بيغاسوس" الحصان الآدمي المجنَّح، والذي وفقًا لل للأساطير اليونانية كان خادمًا مخلصًا لآلهة الأوليمبيا، وفور تحويله إلى كيان كوني، قامت ريشة واحدة وتركته. تلك هي الريشة التي على ساحة الحائط الغربي في نهاية العرض وترمز إلى تواجد الإلهي على الأرض.

Eden Auerbach Ofrat [video artist]
Al-Buraq, 2017
Video installation

Al-Buraq was the marvelous creature that carried Muhammad to the "furthermost mosque" (traditionally Jerusalem), whence he rose to the Seventh Heaven to receive divine instruction. Pegasus was the winged man-horse and devoted servant of the Olympian gods, transformed into a constellation. The video work links the two, and shows a single feather falling from Pegasus's wing fluttering over the Western Wall, a symbol of the heavenly on earth.

11

מיכל היימן [אמנית פלסטית]
ללא שם, 2003-2017
צבעי־שמן על בד

הכיסא, השולחן והספה המתוארים בסדרת ציורי השמן של מיכל היימן אינם עוד זירות טיפול חרישיות אלא ביטוי לראייה דיאלקטית - בונה והורסת, מקדשת ומחללת - של חדר הטיפול הפסיכואנליטי. קנה־המידה שלהם משתנה בעתות חרדה מ"חדרי חדרים" ל"מרחב הציבורי". הסדרה מצטרפת לעבודות צילום, רישומים ומיצבי וידאו וסאונד שבהם נתנה היימן את קולה לנשים, לילדות ולבני־אדם, שנידונו לנצח לאבחון בלי מוצא.

ميخال هايْمان (فنانة تشكيلية)
بلا اسم ، ٢٠١٧-٢٠٠٣
ألوان زيتية على القماش

لم يعد الكرسي، والطاولة، والأريكة الموصوفة في سلسلة من اللوحات الزيتية التي تقدمها لنا ميخال هايْمان سوى مساحات علاجية صامتة، إنما مساحات تعبير لرؤية جدلية - تبني وتهدم، تقدّس وتدنّس - في غرفة العلاج النفسي التحليلي. يختلف الأمر وفقًا لحالة الخوف من "الغرف العميقة المخبئة" أو من "الحيز العام". تنضم هذه السلسلة إلى أعمال نسمع من خلالها النساء، والبنات، والبشر الذين أُدينوا للأبد أن يكونوا في حالة تشخيص وبدون مخرج.

Michal Heiman [plastic artist]
Untitled, 2003-2017
Oil on canvas

The chair, table and couch in Michal Heiman's series of oils are no longer silent arenas of therapy, but represent a dialectic view that builds and destroys, sanctifies and defiles the psychoanalytic therapy room. At times of distress, their scale shifts from privacy to the public domain. The series continues Heiman's photography, sketches, and installations of video and sound, through which she lends her voice to those who have been condemned for life by inescapable diagnoses.

12

ויק יעקובסון-פריד [אמנית פלסטית]
החלל הפנימי / עין הסערה, 2017
מיצב; בד והקרנת וידאו

בחוץ סוכה לבנה, בפנים קירות בד שחור, ובחלקה העליון - עבודת וידאו שמציגה מערבולת לבנה. סוכת הכלאיים הזאת עוסקת במושג "נדודים" ומשלבת את המסורת והאסתטיקה המוסלמית עם המסורת והאסתטיקה היהודית. חללה הפנימי מדמה בעזרת המערבולת את ריקודם המסחרר של הסופים המחוללים. זהו מקום ציבורי שהוא אישי, מקום מפלט שמעניק למבקר הזדמנות להתבונן לתוכו פנימה ואולי אף להיכנס למצב היפנוטי.

فيك يعقوبسون – فريد (فنانة تشكيلية)
الفضاء الداخلي \ عين العاصفة، ٢٠١٧
المعروض؛ قماش وعرض فيدديو

في الخارج توجد عريشة بيضاء، وفي الداخل جدران قماشية سوداء، وفي القسم العلوي - أعمال فيديو تعرض خليط أبيض. تتناول هذه العريشة الهجينة موضوع «التنقل» وتدمج التقاليد والجمالية الإسلامية مع التقاليد والجنالية اليهودية. يبرز في الفضاء الداخلي وبمساعدة هذا الخليط الرقص الساحر لدى المتصوفين. هذا مكان عمومي ولكنه شخصي أيضًا، مكان يلجأ إليه المرء ويمنحه فرصة التأمل داخله وربما الدخول إلى حالى تنويم مغناطيسي.

Vik JF [plastic artist]
The Inner Space / The Eye of the Storm, 2017
Installation; textile and video work

A "sukkah" is a place of transition; and this hybrid version, white without, black within, deals with the concept of wandering, merging Muslim and Jewish traditions and aesthetics. A video of a white whirlpool plays on the upper part of the interior, simulating the dizzying dance of the dervishes. This is public space but also private, a refuge for visitors and an opportunity to look into themselves and become, perhaps literally, entranced.

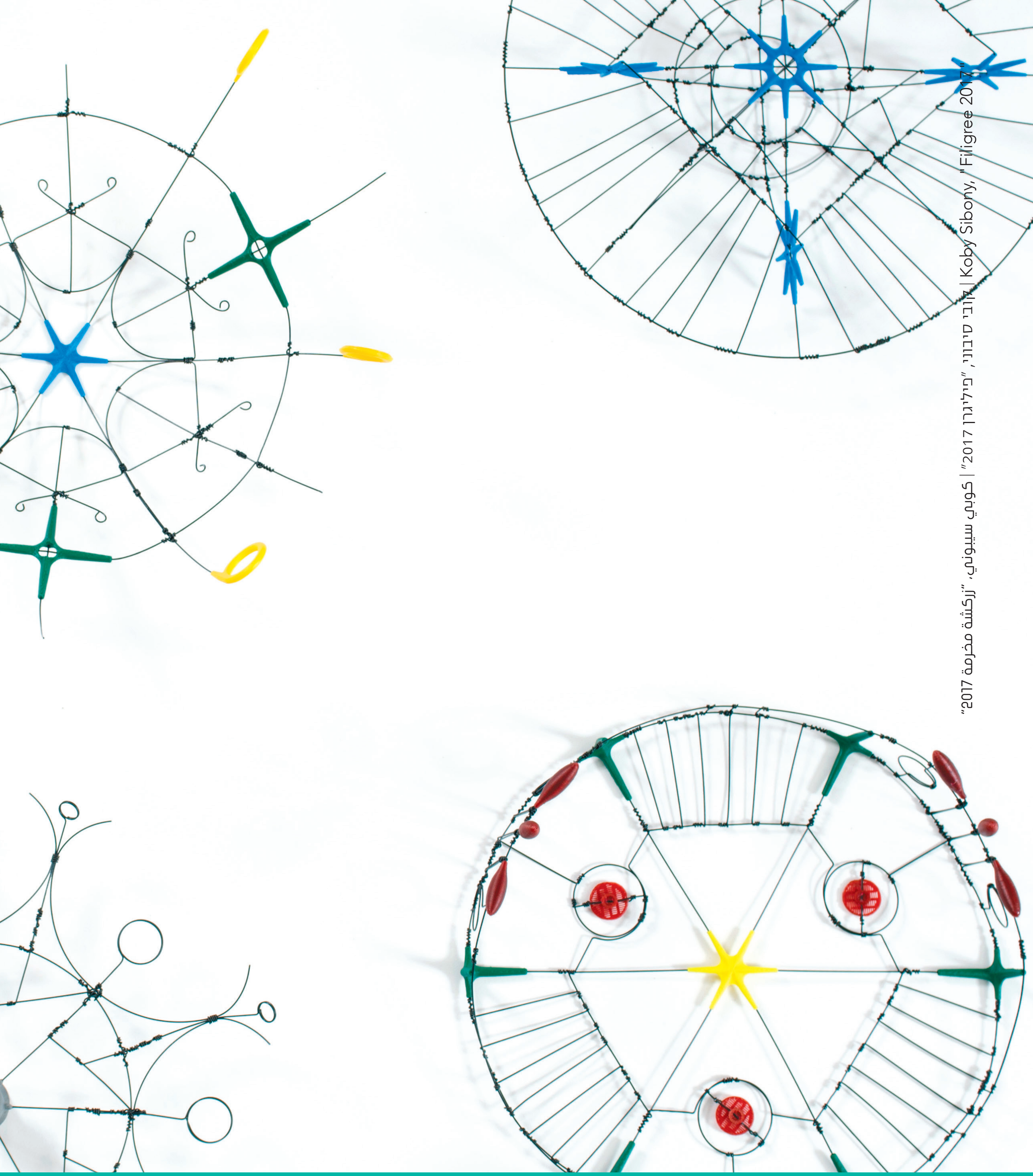

كوبي سيبوني، "زركشة مخرمة 2017" | קובי סיבוני, "פיליגרן 2017" | Koby Sibony, "Filigree 2017"

02-5661291
office@iam.org.il
המוזיאון לאמנות האסלאם
www.islamicart.co.il

הרשות לפיתוח ירושלים
שווה לחיות בירושלים www.jerusalem.muni.il
משרד התרבות והספורט
דיסקונט